

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-68/2024-8

Primljeno:	24-06-2024	
Klasifikacijska oznaka:	Ustrojstvena jedinica:	
Uredžbeni broj:	Prilozi:	Vrijednost:
8171-2024-22	1	

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Lidije Rostaš predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić, članica vijeća uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika – specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Nikole Milina, kojeg zastupa opunomoćenik Joško Biliškov, odvjetnik u Zagrebu, Trnjanska 73, protiv tuženog Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Ulica kneza Mislava 11/3, Zagreb, kojeg zastupa Aleksandra Jozić-Ileković, predsjednica Povjerenstva, radi sukoba interesa, na sjednici održanoj 6. lipnja 2024.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se Odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa KLASA: P-336/21, URBROJ: 711-02-01/02-2024-14 od 9. siječnja 2024.

Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana tužitelju naknaditi trošak spora, uvećan za zakonske zatezne kamate od dana presuđenja do isplate.“

Obrazloženje

1. Povjerenstvo za odlučivanje o sukobu interesa (dalje: Povjerenstvo) je pod točkom I. izreke osporavane odluke odlučilo da je dužnosnik Nikola Milina, glavni ravnatelj policije, istovremenim primanjem plaće i dodatne naknade za obnašanje dužnosti koja se sastoji u primanju dara za dijete u 2017. g., 2018. g., 2019. g., 2020. g. i 2021., g. u ukupnom iznosu od 5.800,00 kn, božićnice u 2017. g., 2018. g., 2019. g., 2020. g. i 2021., g. u ukupnom iznosu od 6.750,00 kn i regresa u 2018. g., 2019. g., 2020. g. i 2021., g. u ukupnom iznosu od 5.500,00 kn počinio povredu odredbe članka 7. točke d) Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“ 26/11., 12/12., 126/12., 48/13., 57/15. i 98/19., dalje: ZSSI/11).
2. Točkom II. izreke osporavane odluke odlučeno je dužnosnik Nikola Milina, glavni ravnatelj policije, istovremenim primanjem plaće i dodatne naknade za obnašanje dužnosti koja se sastoji u primanju dara za dijete u 2022. g. u iznosu 753,45 kn, regresa u 2022. g. u iznosu 1.500,00 kn i jubilarne nagrade u 2022. u iznosu 4.500,00 kn počinio povredu članka 7. d) Zakona o sprječavanju sukoba interesa („Narodne novine“ 143/21., dalje: ZSSI/21).

3. Točkom III. izreke osporavane odluke Povjerenstvo je za povredu opisanu pod točkom I. izreke osporavane odluke dužnosniku izrekla sankciju iz članka 42. stavka 1. podstavka 2. ZSSI/11, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu 600,00 eura/4.520,70 kuna koja će trajati 2 mjeseca, a izvršit će se u 2 jednaka uzastopna mjesečna obroka, svaki u pojedinačnom iznosu od 300,00 eura/2.260,00 kuna. Točkom IV. za povredu ZSSI-a iz točke II izreke, obvezniku Nikoli Milina izrečena je opomena.
4. Tužitelj je protiv Povjerenstva podnio tužbu na temelju odredbe članka 22. stavka 2. točke 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21., dalje: ZUS) osporavajući zakonitost navedene odluke.
5. Tužitelj u tužbi navodi da je predmetna odluka nezakonita, površna i arbitrarna i da je Povjerenstvo grubo pogriješilo kada je tužitelja utvrdilo odgovornim za navedeno. Navodi da su u postupku povrijeđene odredbe članaka 5., 8. i 9. u vezi s člancima 47., 51. i 54. te članka 98. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09., 110/21., dalje: ZUP). Također tvrdi da je Povjerenstvo nepravilno primijenilo odredbe ZSSI-a na koje se poziva, da je odstupilo od pravnih stavova koji su iskazani u brojnim odlukama što Ustavnog suda, što Visokog upravnog suda RH kao i od vlastitog pravnog stava u Očitovanju broj: 6711-I-360-P-80/22-05-17 od 11. veljače 2022. pa da je očito da tužitelj nije imao valjan i pravičan tretman pred Povjerenstvom. U odnosu na priloženu presudu ovog suda poslovni broj: UsŽ-4335/2019-3 od 14. listopada 2021. navodi da su sudovi vezani samo shvaćanjima prihvaćenim na sjednici svih sudaca i smatra da nije riječ o identičnim činjenicama i pravnim situacijama.
6. Tužitelj ne osporava da je kao glavni ravnatelj policije obveznik primjene ZSSI/11 i ZSSI/21 i da je u smislu članka 1. stavka 2. Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika („Narodne novine“ 101/98., 135/98., 105/99., 25/00., 73/00., 30/01., 59/01., 114/01., 153/02., 154/02., 163/03., 16/04., 30/04., 105/04., 187/04., 92/05., 121/05., 151/05., 135/06., 141/06., 17/07., 34/07., 82/07., 107/07., 60/08., 38/09., 150/11., 22/13., 102/14., 103/14., 3/15., 93/16., 44/17. i 66/19.) kojima su uređena njihova prava i dužnosti, spada u skupinu državnih dužnosnika. Također ne osporava ni da je u nadziranom razdoblju, a tijekom obnašanja svoje dužnosti glavnog ravnatelja policije, primio i novčane isplate na ime dara za dijete, božićnice, regresa i jubilarne nagrade u nespornim iznosima.
7. Tužitelj navodi da prema Uredbi o klasifikaciji radnih mjesta policijskih službenika iz 2011. i 2022., glavni ravnatelj policije ima status policijskog službenika te da spada u kategoriju radnih mjesta policijskih službenika - rukovodeći policijski službenik, potkategoriju glavni policijski rukovoditelj, razina potkategorije 1 – glavni službenik te da prema Zakonu o policiji („Narodne novine“ 34/11., 130/12., 89/14., 151/14., 33/15., 121/16., 66/19 i 155/23.) ima ovlast obavljanja policijskih poslova primjenom policijskih ovlasti te da upravlja radom policije. Navodi da je tužitelj tijekom obnašanja javne dužnosti glavnog ravnatelja policije svakodnevno obavljao i poslove rukovodećeg policijskog službenika te da je novčane isplate s osnova regresa, božićnice, dara za dijete i jubilarne nagrade primio kao policijski službenik i da se iste ne mogu tretirati kao dodatne naknade za obavljanje poslova javnih dužnosti te da se na njega, a s obzirom na specifičnost njegovog radno pravnog položaja i djelokruga poslova treba primijeniti tumačenje tuženika od 11. veljače 2022.

8. Zatim tužitelj navodi da postoje i određeni formalni nedostaci koji odluku tuženika čine nezakonitom. U prvom redu smatra da se navođenjem samo godina, a nenavođenjem određenih i preciznih datuma u kojima je tužitelj primio određena materijalna prava moglo utjecati na stvaranje pogrešnog vanjskog dojma o njemu, a time i na stvaranje javne slike o njemu koja ima ili bi mogla utjecati na njegov ugled u javnosti. Zatim navodi da su svi dosadašnji glavni ravnatelji policije primali iste novčane isplate s osnova spomenutih materijalnih prava uz plaću kao i da ne bi bilo dopušteno pokrenuti postupak protiv dužnosnika i kažnjavati ga za prošla razdoblja prije pokretanja postupka radi moguće povrede i nije mu jasno kako je tuženik sankcionirao tužitelja za nešto što su primali svi raniji glavni ravnatelji policije i to očito ne kao dužnosnički dodatak nego kao primitak po osnovi obavljanja poslova rukovodećeg policijskog službenika. Nadalje se tužitelj poziva na praksu Ustavnog suda RH u vezi tumačenja i primjene mjerodavnog prava, načela jednakosti i vladavine prava, prava na pošteno suđenje te smatra da je imao pravo na primitak navedenih isplata s osnova materijalnih prava i da nije riječ o dodatnim naknadama koje je primio za poslove obnašanja javne dužnosti.

9. Tužitelj ponavlja da su svi raniji glavni ravnatelji policije primali iste sporne isplate, da je tužitelj ozbiljan policijski službenik koji se u svom radu pridržava svih pravila i policijske etike pa da mu pobijana odluka pada jako teško budući da ga ista nepotrebno i neosnovano sankcionira za nešto što nije učinio i za što stvarno nije odgovoran. Navodi da je iniciran postupak da se glavnom ravnatelju policije ukine status državnog dužnosnika ali da izmjene zakona nisu stupile na snagu. Predlaže održati raspravu te izvesti dokaze uvidom u priloženu dokumentaciju i saslušanje tužitelja i svjedoka na okolnost da tužitelj svakodnevno obavlja poslove policijskog službenika u smislu navoda iz ove tužbe, ta predlaže poništiti osporavanu odluku tuženika i naložiti tuženiku naknadu troškova spora tužitelju u iznosu 1.250,00 eura.

10. Tuženik u odgovoru na tužbu tvrdi da je u izreci odluke jasno navedeno u kojim godinama je tužitelj primao dodatne naknade kao i koji je bio njihov sveukupan iznos na godišnjoj razini čime je ispunio svoju dužnost naznačavanja razdoblja u kojem je obveznik bio u povredi ZSSI/11 te ZSSI/21. Ističe da činjenica da su i drugi obveznici u istom statusu primali navedene naknade nije od utjecaja u ovoj pravnoj stvari jer u postupku tuženik utvrđuje postupanje konkretnog obveznika i je li ono zakonito kao i da je na svakom pojedinom obvezniku dužnost poznavanja i pridržavanja odredaba ZSSI-a. Navodi da je činjenica što obveznik nije postupao s namjerom nego iz neznanja slijedeći primjere ranijih nositelja njegove dužnosti uzeta u obzir prilikom odmjeravanja sankcije budući da je utvrđeno da obveznik nije poduzimao aktivne radnje za stjecanje navedenih prava, međutim, da nepoznavanje propisa te ostvarivanje nedopuštenih primitaka istog ne ispričavaju u smislu utvrđivanja povrede ZSSI-a.

11. Tuženik navodi da je u odnosu na pokretanje postupaka protiv ranijih glavnih ravnatelja vezan zastarnim rokovima i da je to isključivi razlog zbog kojeg predmeti nisu otvoreni i vođeni protiv navedenih obveznika što nije od utjecaja prilikom odlučivanja može li se voditi postupak protiv tužitelja. Nadalje u odnosu na razdoblja povrede prije nego je postupak pokrenut, ističe da navodi tužitelja nisu logični što bi značilo da Povjerenstvo svoje postupke ne bi moglo voditi budući da se za povrede ZSSI-a saznaje nakon što su iste već učinjene, odnosno da se postupci pokreću tek nakon saznanja da određene povrede možebitno postoje.

12. U odnosu na radno – pravni status tužitelja tuženik ne osporava da je tužitelj ujedno i policijski službenik Ministarstva unutarnjih poslova, međutim, ističe da je ZSSI/11 te ZSSI/21 tužitelja svrstao u posebnu kategoriju u odnosu na sve ostale službenike koji ne obavljaju upravljačke funkcije. Navodi da je tužitelj kao glavni ravnatelj policije u članku 3. stavku 1. točki 9. ZSSI/21 eksplicitno naveden kao obveznik tog zakona, isto kao što je to bio i po istovjetnoj odredbi ZSSI/11. Navodi da su i pojedine druge funkcije navedene kao obveznici tih zakona, iako se primjerice smatraju javnim službama u smislu drugih odredaba propisa (npr. ravnatelji zdravstvenih ustanova). Ističe da odredbe ZSSI/11 i ZSSI/21 u cijelosti i na jednak način obvezuju obnašatelje svih dužnosti koje su navedene u članku 3. istih zakona, neovisno o tome što neke od dužnosti iz tog članka nisu istodobno navedene i u Zakonu o obvezama i pravima državnih dužnosnika.
13. Tuženik naglašava da nisu svi obveznici ZSSI/11 i ZSSI/21 ujedno i državni dužnosnici u smislu odredaba drugih propisa, jer je krug obveznika kod kojih postoji koruptivni rizik sukoba interesa u obnašanju javne dužnosti šire određen u odnosu na krug političkih funkcija iz Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika. Ističe da je u konkretnom slučaju u odnosu na obveznika upravo ZSSI specijalni zakon budući da u odnosu na njegovu dužnost glavnog ravnatelja policije koji je državni dužnosnik uvodi određene zabrane i obveze koje ne obvezuju policijske službenike.
14. Tuženik ističe da je ZSSI „lex specialis“ u odnosu na Zakon o policiji i druge propise kojima se uređuje radno – pravni status tužitelja budući da za određene kategorije osoba koje su na temelju zakona dužnosnici propisuju određene obveze postupanja kao i određene zabrane, a koje se ne odnose na druge policijske službenike. Navodi da stoga odredbe ZSSI-a u odnosu na tužitelja derogiraju odredbe koje se odnose na isplatu dodataka policijskim službenicima. U odnosu na primjenu kolektivnog ugovora navodi da svi pravni akti niže pravne snage moraju biti usklađeni sa zakonskim odredbama i da njima ne mogu biti određene isplate drugih primitaka, pored plaće, ako je njihovo primanje izričito zabranjeno.
15. Tuženik navodi da je činjenica da tužitelj obavlja poslove rukovodećeg policijskog službenika neodvojiva od obavljanja njegove dužnosti, ali da to ne znači da uz poslove obavljanja glavnog ravnatelja policije ujedno obnaša i poslove drugog radnog mjesta unutar navedene strukture te ne znači da bi se zbog navedenog u odnosu na obveznika trebalo odstupati od kogentnih zabrana propisanih odredbama ZSSI-a. Ističe da je u odnosu na ravnatelje zdravstvenih ustanova, ali i druge obveznike u svojim mišljenjima određenim obveznicima dopustio primanje dodatne naknade samo ako uz obnašanje dužnosti obavljaju i poslove drugog sistematiziranog radnog mjesta te prilaže, primjera radi, relevantna mišljenja od 25. studenoga 2022. i 14. rujna 2023. Navodi da u konkretnom slučaju obveznik obavlja isključivo poslove glavnog ravnatelja policije koji svakako uključuju primjenu policijskih ovlasti, međutim, da isti ne obavlja ujedno i poslove načelnika policijske uprave ili policijskog službenika za razbojništva i sl.
16. Tuženik smatra nepotrebnim održavanje rasprave jer se u predmetnom slučaju radi o pravnom pitanju ima li obveznik pravo na primanje navedenih naknada, a budući da je obveznik ZSSI-a te da tuženik ne spori da su raniji glavni ravnatelji policije iste naknade primali ni da tužitelj u obavljanju svoje dužnosti koristi i policijske ovlasti, ali smatra da isto nije od važnosti u ovom predmetu. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

17. Tužitelj u očitovanju na odgovor na tužbu smatra potrebnim održati raspravu i saslušati tužitelja i svjedoke kako bi se do kraja razjasnile sve okolnosti. Ponavlja da isplate nije primio kao dužnosnik nego kao policijski službenik i da se ne mogu tretirati kao dodatne naknade za obavljanje poslova javnih dužnosti. Tvrdi da na strani tužitelja nije bilo nikakve svijesti, a kamoli namjere da krši propis, da nije imao upliva u sporne isplate, da tuženik nije vodio računa o prirodi dužnosti koju tužitelj obavlja, a koja je jedinstvena i specifična u odnosu na sve dužnosnike te da je tužitelj isplate primao kao policijski službenik, a ne kao glavni ravnatelj policije.

18. Tužitelj nadalje navodi da ga zabrinjava nejednaka primjena pravnih shvaćanja Povjerenstva u odnosu na kriterije koje je primijenilo odlučujući o sukobu interesa ravnatelja zdravstvene ustanove za kojeg smatra da se ne radi o sukobu interesa ako bi uz dužnost ravnatelja takav obveznik povremeno obavljao i poslove doktora medicine dok u odgovoru na tužbu tumači da se treba raditi o obnašanju dužnosti drugog sistematiziranog radnog mjesta. Ako ravnatelj zdravstvene navedene ustanove može uz posao obavljati istodobno i poslove doktora medicine te primati božićnicu, regres, dar za dijete, nejasno mu je da se policijskog službenika koji obavlja i policijske poslove kao glavnog ravnatelja policije i dužnosnika staviti u drugačiji položaj te prilaže očitovanje tuženika od 11. veljače 2022.

19. Tužitelj smatra da je tuženik mogao voditi postupke i protiv njegovih prethodnika što pa da ni njemu ne bi bile isplaćivane sporne isplate i ne bi bio doveden u položaj zbog kojeg je podnio predmetnu tužbu. Navodi da ZSSI ne može derogirati Zakon o policiji i druge propise kojim se uređuje radno – pravni status tužitelja jer bi se tako derogirao zakon na kojem počivaju prava i dužnosti glavnog ravnatelja policije i bez čije primjene sustav ne bi mogao funkcionirati. U odnosu na priložena mišljenja tuženika od 14. rujna 2023. i 25. studenoga 2022. također navodi da se odnose na potpuno drugačija činjenična stanja pa mu nije jasno zašto ih je tuženik dostavio pa se ponovo poziva na mišljenje od 11. veljače 2022. te ustraje u tužbi i zahtijeva trošak za sastav podneska u iznosu 1.250,00 eura.

20. Tuženik je potom dostavio podnesak u kojem navodi da je uz odgovor na tužbu dostavio svu relevantnu praksu na koju se pozvao, da ostaje pri svim navodima odgovora na tužbu. Navodi da se u priloženim mišljenjima navodi da se mora raditi o sistematiziranom radnom mjestu, a da za predmetni slučaj nije relevantno iz kojeg razloga u prošlosti nisu vođeni postupci već da je relevantno je li obveznik imao pravo na naknadu koju je primio te ponavlja da je činjenica da tužitelj nije postupao s namjerom već iz neznanja uzeo u obzir prilikom odmjeravanja sankcije. Ponavlja da je glavni ravnatelj policije ZSSI-em izričito naveden kao obveznik tog zakona te da ga obvezuju sva ograničenja i obveze koje se odnose na sve druge obveznike tog zakona. Ističe da iz tog zakona ni iz drugog zakona ne proizlazi da bi bilo dopušteno drukčije odnosno da bi tužitelj imao pravo na one primitke koje ne mogu primati drugi obveznici, a da bi samo odredbom posebnog zakona mogla biti derogirana ta zabrana ostvarivanja drugih naknada u pogledu funkcije glavnog ravnatelja policije, što ovdje nije slučaj.

21. Tuženik navodi da podzakonskim aktom ili kolektivnim ugovorom mogu biti predviđena i veća prava iz radnog odnosa od dopuštenih zakonom, ali samo ako se radi o zakonskoj odredbi dispozitivnog karaktera, a ne takvoj koja propisuje beziznimnu zabranu. Kako se radi o eksplicitnoj zabrani, navodi da tužitelj nije imao pravo na dodatne naknade, kao što na njih nemaju pravo ni drugi obveznici. U odnosu na zastaru tuženik ističe da u smislu odredbi ZSSI/11 i ZSSI/21 u odnosu na tužitelja ne

postoji zastara budući da je isti obnašao dužnost glavnog ravnatelja policije od 24. kolovoza 2017. do 24. kolovoza 2022. te da je potom isto nastavio obnašati od 25. kolovoza 2022. te istu obnaša i danas. Stoga ostaje kod prijedloga da se odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

22. Sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja osporavane odluke kao i očitovanja stranaka tijekom upravnosudskog postupka te je, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

23. Što se tiče prijedloga tužitelja za održavanje rasprave, ovaj sud je ocijenio da iz sadržaja tužbe, odgovora na tužbu te očitovanja stranaka i podataka u spisu predmeta, proizlazi da je strankama u predmetnom postupku omogućeno očitovanje o podnescima zaprimljenim tijekom postupka. Stoga je predmetni spor riješio bez održavanja rasprave, ocijenivši da su u predmetnom slučaju raspravljena sva pitanja koja su odlučna za donošenje zakonite odluke te da razlozi zbog kojih se vodi predmetni spor ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

24. Iz spisa tuženika proizlazi da je Povjerenstvo 27. prosinca 2021. primilo neanonimnu prijavu da se tužitelju, glavnom ravnatelju policije, plaća obračunava u skladu s Uredbom o plaćama policijskih službenika, a ne prema Zakonu o obvezama i pravima državnih dužnosnika te da crpi materijalna prava na koja nema pravo. Nakon provedenog postupka Povjerenstvo je donijelo predmetno rješenje, zakonitost kojeg tužitelj osporava. Naime, u postupku je utvrđeno da je tužitelj uz primanje plaće za obnašanje dužnosti glavnog ravnatelja policije primao i naknade u obliku božićnice, regresa, dara za dijete i jubilarne nagrade, a što je u ovom postupku i nesporno.

25. U prvom redu valja navesti da je neosnovano paušalno i neargumentirano nabranje članaka ZUP-a za koje tužitelj navodi da su povrijeđeni, jer je Povjerenstvo utvrdilo sve činjenice koje je ocijenilo bitnim za zakonito i pravilno rješavanje predmetne upravne stvari, ispitalo je sve relevantne okolnosti te nakon savjesne i brižljive ocjene izvedenih dokaza i pravilnom primjenom materijalnog prava donijelo zakonitu odluku.

26. U odnosu na navode da se tako formuliranom izrekom predmetne odluke odnosno nenavođenje određenih i preciznih datuma u kojima je tužitelj primio navedene naknade, valja navesti da je Povjerenstvo u izreci odluke jasno i precizno za svaku pojedinu naknadu navelo o kojoj se naknadi radi, godine u kojima je tužitelj primao naknade te ukupan primljeni iznos za svaku naknadu, dok su u obrazloženju Odluke na godišnjoj razini navedeni iznosi primljenih naknada, što je nedvojbeno određeno pa tužitelj neosnovano smatra da bi moglo utjecati na stvaranje pogrešnog vanjskog dojma o tužitelju i stvaranje javne slike o njemu ili da bi moglo utjecati na njegov ugled u javnosti.

27. U prvom redu ističe se da je glavni ravnatelj policije, prema odredbi članka 1. Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika, dužnosnik u smislu tog zakona, a prema odredbama članka 3. stavka 1. točke 9. ZSSI/11 i ZSSI/21 isti je obveznik tog zakona. Nadalje, odredbama članka 7. točke d) ZSSI/11 i ZSSI/21 dužnosnicima je izričito zabranjeno primiti dodatnu naknadu za poslove obnašanja javnih dužnosti, time da primanja po osnovi prigodnih nagrada, božićnica, regresa i dara za dijete smatraju primicima dodatnih naknada u smislu navedene zakonske odredbe, što tužitelj i ne osporava. Tužitelj nadalje ne osporava da je u nadziranom razdoblju tijekom obnašanja dužnosti glavnog ravnatelja policije primio navedene uplate kao i da je kao glavni ravnatelj policije obveznik primjene ZSSI/11 i ZSSI/21, kako je i propisano. Međutim tužitelj smatra spornim je li tijekom obnašanja dužnosti glavnog ravnatelja

policije (dakle državnog dužnosnika) obavljao i poslove policijskog službenika te je li navedene isplate primao povodom obavljanja poslova policijskog službenika ili povodom obavljanja dužnosti čelnika ravnateljstva policije.

28. Po ocjeni ovog suda, Povjerenstvo je pravilno ocijenilo da primanje navedenih isplata u predmetnom slučaju predstavlja povredu zabrane propisane odredbom članka 7. točke d) ZSSI/11 i ZSSI/21, a za koju ocjenu je dao iscrpno i razložno obrazloženje. Naime, pravilno je Povjerenstvo ocijenilo da tužitelja kao i sve druge obveznike ZSSI-a obvezuju propisana ograničenja i da iz nijednog zakona ne proizlazi da bi tužitelj, glavni ravnatelj policije, bio izuzet od tih ograničenja. Povjerenstvo pravilno ističe da pravni akti niže pravne snage moraju biti usklađeni sa zakonskim odredbama i da njima ne mogu biti određene isplate drugih primitaka pored plaće ako je primanje istih izričito zakonom zabranjeno.

29. U odnosu na navode tužitelja da su raniji glavni ravnatelji policije primali iste sporne isplate, nisu od utjecaja na zakonitost isplata naknada tužitelju i rješenje predmetne upravne stvari jer se u predmetnom postupku utvrđuje zakonitost isplata prigodnih nagrada, božićnica, regresa i dara za dijete tužitelju, glavnom ravnatelju policije, a time i državnom dužnosniku kao obvezniku ZSSI-a, time da je, kako i sam tuženik navodi, Povjerenstvo prilikom odmjeravanja sankcije imalo u vidu okolnost da je tužitelj postupao iz neznanja i bez ikakve namjere jednostavno slijedeći primjere ranijih nositelja iste dužnosti kao i da nije poduzimao aktivne radnje za stjecanja navedenih prava.

30. Isto tako nisu od utjecaja na zakonitost predmetne Odluke ni navodi tužitelja u kojima tvrdi da je Ministarstvo unutarnjih poslova tijekom iniciranog postupka donošenja Izmjena i dopuna Zakona o obvezama i pravima državnih dužnosnika podržalo prijedlog ukidanja statusa državnog dužnosnika glavnom ravnatelju policije, koje izmjene nisu stupile na snagu.

31. U odnosu na postupanja Povjerenstva u davanju priložene obavijesti i mišljenja ravnateljima zdravstvenih ustanova, valja navesti da je Povjerenstvo iznijelo svoje tumačenje tijekom upravnog postupka, kao i u ovom postupku.

32. Slijedom svega navedenog, ovaj sud je ocijenio da je odluka Povjerenstva donesena nakon pravilno provedenog postupka i utemeljena na zakonu, stoga je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. ZUS-a, odbijen tužbeni zahtjev i odlučeno kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 6. lipnja 2024.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur.

Dokument je elektronički potpisan:

Lidija Rostaš

Vrijeme potpisivanja:

20-06-2024

10:06:15

DN:
C=HR
O=VIŠOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97=#0C1156415448522D3133363133333630303638
OU=Signature
S=Rostaš
G=Lidija
CN=Lidija Rostaš

Broj zapisa: **9-30868-b182d**

Kontrolni broj: **0ad22-de706-fae97**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Lidija Rostaš, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.